

La Coromina

Lloc/adreça: sector nord-oest

Emplaçament: damunt de l'antiga guixera de Vilada, prop de la masia Viladomat

Àmbit: patrimoni immoble

Tipologia: edifici

Ús actual: residencial

Titularitat: privada

Descripció

És una masia tradicional de la zona. La planta és rectangular, molt regular. Consta d'uns baixos i de dues plantes superiors. Els baixos havien estat tradicionalment utilitzats com a estables, però ara ja no s'utilitzen per a aquesta activitat. La primera planta feia i fa la funció d'habitatge i les golfes s'han fet servir sempre com a graner i eixida. La teulada és a dues aigües, encarada de nord a sud. La façana principal és la de la part de migdia. En aquesta façana hi podem observar unes tres obertures per planta. Els elements més importants són: l'única porta d'entrada, rematada amb una gran llinda de pedra, i la balconada central de la segona planta, acabada amb un arc de mitja volta adovellat, que sembla força modern. La resta de façanes no presenten massa interès. La masia ha estat dedicada fonamentalment a les activitats agropecuàries que li són pròpies. Amb el pas del temps s'han construït moderns edificis de maons a redós de la casa, ja sigui de forma totalment adossada, com aixecats a uns metres, que cada vegada més han anat amagant la fesomia típica de la casa.

Història

Les activitats humanes de ben segur s'han portat a terme a la Coromina des de temps molt reculats. El topònim *coromina* pot referir-se als habituals condominis d'època medieval, però també a camps de secà i a quintanes. Tot i això, la primera menció explícita de l'indret no l'hem trobat fins al segle XVI, concretament al 1546, quan Joan Viladomat va arrendar unes terres a Janot de Roset. Les terres arrendades anaven «fins al molí qui va a la Coromina, no passant, emperò, del dit torrent envers la Coromina». Durant la resta del segle XVI i al llarg del segle XVII el silenci de les fonts respecte del lloc és total. A mitjan segle XVIII, a la recanació cadastral de 1766, ja hi ha una clara referència de la Coromina com a mas. L'esment, però, és en una de les afrontacions del mas Viladomat i res més es diu de la Coromina. Durant el segle XIX i primers anys del segle XX el mas la Coromina va ser objecte de múltiples transaccions i passà amb molta rapidesa d'uns propietaris a uns altres.